

จดหมายข่าว สำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยสหประชาชาติ (ยูเอ็นเอชซีอาร์) ปี พ.ศ. 2552 ฉบับที่ 3

© UNHCR/R.Arnold

คุณค่าแห่ง...
การให้

จากใจ... เจ้าหน้าที่ระดมทุน

ยูเอ็นเอชซีอาร์มอบหมายให้บริษัท แอปพโก้ ดำเนินการระดมทุนสำหรับบุคคลทั่วไปตั้งแต่มิถุนายนปี 2551 เป็นต้นมา ปัจจุบันบริษัท แอปพโก้ มีพนักงานระดมทุนประมาณ 30 คนที่เป็นตัวแทนของยูเอ็นเอชซีอาร์ พนักงานทั้งหมดมีความเข้าใจเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ลี้ภัยเป็นอย่างดี จนทำให้ยูเอ็นเอชซีอาร์มีผู้บริจาคจำนวนกว่า 13,000 คน ภายในเวลาไม่ถึง 2 ปี

นางเจนนี อัมแบรท วาสวานี

การเป็นพนักงานระดมทุนของยูเอ็นเอชซีอาร์เป็นงานแรกของเจนนี ตั้งแต่เรียนจบมหาวิทยาลัย เธอตัดสินใจทำงานนี้ เพราะ “ถ้าเป็นองค์กรการกุศลอื่นในเมืองไทย เขายังมีคนช่วยเหลือเยอะอย่างน้อยผู้ด้อยโอกาสเหล่านั้นก็ยังคงเป็นคนไทย คนส่วนใหญ่ไม่สนใจที่จะให้ความช่วยเหลือผู้ลี้ภัย เพราะพวกเขาต้องการช่วยเหลือคนไทยก่อน แต่สำหรับเจนนีแล้วผู้ลี้ภัยก็มีความเท่าเทียมกับคนไทยคนอื่นๆ ในฐานะที่เป็นคนเหมือนกัน เขาก็ควรได้รับความช่วยเหลือเหมือนคนอื่นๆ ก็เลยคิดว่า ตรงนี้น่าจะขาดแคลนมากกว่า ยังเคยคิดเลยว่า ถ้าเราไม่ได้มาทำงานวันหนึ่ง ผู้ลี้ภัยหลายๆ คนอาจจะไม่มีรายได้ อาจจะไม่มียาอาหารกินครบ 3 มื้อก็ได้”

ในหนึ่งวันเจนนี ต้องพูดคุยกับบุคคลทั่วไปกว่า 20 คน สิ่งที่ทำให้เธอประทับใจจากบทสนทนาเหล่านั้น คือ “มีผู้บริจาคหลายคนที่เจนนียังไม่ได้อธิบายอะไรเลย แต่พวกเขาที่ตัดสินใจบริจาคกับเราเลยเหมือนพวกเขาพร้อมที่จะช่วยเหลือคน ใครก็ได้ที่ขาดแคลน ปลื้มใจที่ได้เห็นคนไทยมีจิตใจงดงาม และเชื่อมั่นที่จะช่วยเหลือผู้อื่นที่ขาดแคลนกว่าตนเอง”

สุดท้าย เจนนี พูดถึงการทำงานในฐานะเจ้าหน้าที่ระดมทุนว่า “รู้สึกภูมิใจในงานนี้มาก ถึงแม้มันจะไม่ใช่งานที่ง่ายที่สุดในโลก แต่เจนนีก็รักงานนี้ เพราะเป็นงานที่ทำให้เรารู้สึกดีกับตัวเอง รู้สึกว่าเราได้มีส่วนช่วยสังคม และทำความดี”

นาง สรภกร จินตนาพิพัฒน์

การศึกษาปริญญาโท จากมหาวิทยาลัยแม่โจ้ เคยเป็นเจ้าของบริษัททัวร์ และทำงานด้านไอที ปัจจุบันเป็นพนักงานระดมทุนของบริษัทแอปพโก้ ที่เป็นตัวแทนของยูเอ็นเอชซีอาร์ “ตอนแรกที่ทำงานนี้ยากมากเลยครับ บางครั้งโดนไล่เหมือนผมถือกล่องมาขอเงิน 5 บาท 10 บาท แล้วจะพยายามอธิบาย เขาก็ไม่ฟังเลย แต่ข้อดีก็คือหลังจากวันที่เราเจอหนักมา เราก็จะเจอคนที่ดีมาก ๆ เหมือนน้ำกำลังจะหมดแก้ว แล้วเขามาเติมให้เราซะครับ ผมไม่ต้องการให้ทุกคนบริจาคหรอกครับ แค่ได้ฟังคำพูดที่ดี เป็นกำลังใจให้เรารู้สึกดีแล้ว ผู้บริจาคบางคนบอกว่า หากคนอย่างน้องได้น้อย นับถือคนที่ทำงานอย่างน้องมาก แค่นี้ก็ทำให้พวกผมมีกำลังใจทำงานเพื่อสังคมต่อไปแล้วครับ”

เกี่ยวกับบริษัท แอปพโก้

บริษัทแอปพโก้ เป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายทั่วโลกของบริษัท โคบร้ากรุ๊ป ซึ่งมีสำนักงานกว่า 20 ประเทศทั่วโลก ลูกค้านับพันรายคือองค์กรการกุศล และองค์กรด้านพัฒนาสังคมกว่า 100 แห่ง พันธกิจของบริษัทคือการให้บริการครบวงจรด้านการหาลูกค้า หรือผู้บริจาคผ่านวิธีการระดมทุนผ่านพนักงานระดมทุนโดยตรง รวมทั้งการทำประชาสัมพันธ์สำหรับหน่วยงานที่เป็นผู้นำ และมีชื่อเสียง ยูเอ็นเอชซีอาร์ในประเทศไทย และอิตาเลียมอบหมายให้บริษัท แอปพโก้ บริหารจัดการโครงการระดมทุนผ่านพนักงานระดมทุนโดยตรง

ข้าหลวงใหญ่ฯ ได้รับเลือกจากนิตยสารฟอร์บส์เป็นหนึ่งในผู้มีอิทธิพลมากที่สุดในโลก

ข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยสหประชาชาติ นายอันโตนิโอ กูเตอเรส เป็นหนึ่งในผู้มีอิทธิพลมากที่สุดในโลกปีนี้โดยได้รับการคัดเลือกจากนิตยสารฟอร์บส์ บทความจากนิตยสารฟอร์บส์กล่าวว่า “อดีตนายกรัฐมนตรีโปรตุเกสซึ่งเป็นผู้บริหารหน่วยงานของสหประชาชาติซึ่งทำงานช่วยเหลือผู้ลี้ภัยและผู้พลัดถิ่นภายในประเทศกว่า 34 ล้านคนใน 110 ประเทศรวมทั้งช่วยให้พวกเขาได้กลับคืนประเทศของตนเองเมื่อสถานการณ์สงบ สำนักงานข้าหลวงใหญ่ฯ ได้รับรางวัลโนเบลถึงสองครั้ง และเป็นหน่วยงานที่มีศักยภาพในการให้ความช่วยเหลือเร่งด่วนต่อผู้ประสบภัยกว่าแสนคนในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉิน ท่านอาจจะไม่ได้มีอิทธิพลเหนือคนหลายๆ คน แต่มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อชีวิตผู้ที่มีความเดือดร้อนกว่าล้านคนทั่วโลก”

แองเจลิน่า โจลี เรียกร้องให้โลกไม่ลืมผู้ลี้ภัยชาวอิรัก

จากการเดินทางเยือนเมืองดามัสกัสในเดือนต.ค.ที่ผ่านมา ดาราสาวแองเจลิน่า โจลี ในฐานะทูตสันถวไมตรีของ ยูเอ็นเอชซีอาร์ เรียกร้องให้ชุมชนนานาชาติไม่หลงลืมผู้ลี้ภัยชาวอิรักกว่าแสนคนซึ่งยังต้องใช้ชีวิตอยู่นอกประเทศของตนเอง ถึงแม้สถานการณ์ด้านความมั่นคงในประเทศของพวกเขาจะดีขึ้นแล้วก็ตาม

ประชาชนชาวอิรักหลายแสนคนได้เดินทางกลับประเทศของตนเองแล้วหลังจากลี้ภัยในประเทศซีเรียและประเทศใกล้เคียงเป็นเวลาหลายปีที่ผ่านมา แต่ยังมีผู้คนอีกมากมายที่ไม่สามารถ หรือไม่ต้องการเดินทางกลับประเทศของตนเองที่ยังมีความรุนแรงอยู่ทั่วไป ในขณะที่เรื่องราวเกี่ยวกับประเทศอิรักเริ่มจางหายไปจากสื่อมวลชนทั่วโลก เรื่องราวของผู้ลี้ภัยจากประเทศอิรักก็เริ่มไม่ได้รับความสนใจเช่นกัน

โจลี เดินทางเยี่ยมผู้ลี้ภัยชาวอิรักที่อาศัยบริเวณที่ยากจนที่สุดของเมืองดามัสกัสอีกครั้งหลังจากที่เคยเยี่ยมพวกเขามาแล้วในปี.ศ. 2550 เธอกล่าวว่าผู้ลี้ภัยเหล่านี้ยังต้องการความช่วยเหลืออย่างมาก “ผู้ลี้ภัยชาวอิรักส่วนใหญ่ไม่สามารถเดินทางกลับประเทศตนเองได้ เนื่องจากสาเหตุต่างๆ คือ พวกเขาได้รับความกระทบกระเทือนทางจิตใจอย่างรุนแรงจากประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในประเทศของตนเอง สถานการณ์ที่ไม่แน่นอนเนื่องจากจะมีการเลือกตั้งในเร็วนี้ ประเด็นเกี่ยวกับความมั่นคง และความขาดแคลนด้านสาธารณสุขบนโคชนพื้นฐาน ดังนั้น ผู้ลี้ภัยชาวอิรักจึงต้องการความช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องจากชุมชนนานาชาติ”

ยูเอ็นเอชซีอาร์ประเมินว่าผู้ลี้ภัยชาวอิรักกว่า 4.2 ล้านคนได้หนีออกจากประเทศของตนเองตั้งแต่ความขัดแย้งในประเทศเริ่มต้นในปี พ.ศ. 2546 ในปัจจุบันผู้ลี้ภัยชาวอิรักจำนวน 215,000 คนได้รับการลงทะเบียนโดยยูเอ็นเอชซีอาร์ในประเทศซีเรีย โดยส่วนใหญ่ผู้ลี้ภัยเหล่านั้นยังต้องพึ่งพาอาหาร และอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต

ยูเอ็นครบรอบ 60 ปี ในประเทศไทย

องค์การสหประชาชาติฉลองครบรอบ 60 ปีที่ดำเนินงานในประเทศไทย รวมทั้งการขยายงานในกรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางภาคพื้นเอเชียสำหรับสำนักงาน และระบบของสหประชาชาติ โดยจัดนิทรรศการที่ห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล เวิลด์ รวมทั้งพิธีการอย่างเป็นทางการที่อาคารสหประชาชาติ ยูเอ็นเอชซีอาร์เป็นหนึ่งในหน่วยงานสหประชาชาติอีก 19 หน่วยงานที่ร่วมแสดงผลงาน และประวัติการทำงานในประเทศไทยผ่านนิทรรศการแบบมัลติมีเดียระหว่างวันที่ 22-25 ต.ค.ที่เซ็นทรัล เวิลด์

พิธีฉลองวันสหประชาชาติอย่างเป็นทางการมีขึ้นในวันที่ 26 ต.ค. ที่สำนักงานสหประชาชาติในกรุงเทพฯ โดยสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จเป็นประธาน

Feature Stories

หยวน ดรากรณ์ไฟว์ ผู้บริจาคยูเอ็นเอชซีอาร์

“ผมรู้สึกว่าการให้ทำให้เรามีความสุข
เวลาที่เราให้เราจะไม่หวังอะไรตอบแทน
แต่พอเห็นคนได้รับมีความสุข
เราก็ยังมีความสุขมาก
เพราะเราไม่ได้คาดหวัง
แต่เรายังได้กลับมา”

แสง สี เสียง อาจทำให้ดาราที่อยู่หน้ากล้องหลายคนหลงใหล
ไปกับภาพมายาที่วงการวาดไว้ แต่ไม่ใช่ นิธิชัย ยศอมรสุนทร
หรือที่คนทั่วไปรู้จักในนาม หยวน ดรากรณ์ไฟว์ นักแสดง
หนุ่มวัย 25 ปี เคยผ่านทั้งงานเพลง และยังมีงานแสดงมากมาย
ทั้งละคร และภาพยนตร์ กลับมุ่งมั่น ตั้งใจใช้ชีวิตอยู่บนพื้นฐาน
ของการให้ และสะสมความดี

ยูเอ็นเอชซีอาร์ : อะไรทำให้หยวนตัดสินใจบริจาคช่วยเหลือผู้ลี้ภัย

หยวน : ปกติผมทำบุญอยู่แล้ว ไม่ว่าจะอุปถัมภ์เด็ก ช่วยเหลือคนพิการ
ซ้ำซ้อน หรือเป็นอาสาสมัครประชาสัมพันธ์ให้มูลนิธิปอเต็กตึ๊ง ผมไม่ได้
ซีเรียสว่าต้องช่วยเหลือผู้ลี้ภัยอย่างเดียว พอวันนั้นผมได้เจอน้องๆ มา
ตั้งบูธของยูเอ็นเอชซีอาร์ ฟังแล้วก็รู้สึกว่าเป็นโอกาสได้ทำความดี ได้
ช่วยเหลือคนที่เดือดร้อน แล้วผมพอจะช่วยได้ก็เลยตัดสินใจทำ

ยูเอ็นเอชซีอาร์ : รู้จักผู้ลี้ภัยหรือไม่

เรื่องผู้ลี้ภัยต้องยอมรับจริงๆว่า ไม่ทราบเลย รู้จักแต่ผู้ลี้ภัยทางการเมือง
แต่ผู้ลี้ภัยอื่นๆ นี้ ได้ยินไม่ค่อยเลยแล้วสื่อก็ไม่ได้นำเสนอในแง่บวก
ด้วย แต่เดาเอาว่าพวกเขาต้องไม่ได้มีชีวิตสบายแน่นอน ต้องมีอะไร
ทำให้เขาหนีออกมา ส่วนตัวผมก็เลยเอาใจเขามาใส่ใจเรา ถ้าวันหนึ่งเรา
ต้องเจอความลำบากเหมือนเขา เราก็คงตั้งใจถ้ามีโอกาสยื่นมือเข้ามาช่วย

ยูเอ็นเอชซีอาร์ : นิยาม “การให้” สำหรับหยวนคืออะไร

ผมรู้สึกว่าการให้ทำให้เรามีความสุข เวลาที่เราให้เราจะไม่หวังอะไร
ตอบแทน แต่พอเห็นคนได้รับมีความสุข เราก็ยังมีความสุขมาก เพราะเรา
ไม่ได้คาดหวัง แต่เรายังได้กลับมา ถ้าคนเราเกิดมาเรียนรู้ที่จะอยู่เพื่อ
ตัวเองอย่างเดียว ผมว่าชีวิตมันไม่มีความหมายนะ การใช้ชีวิตอยู่เพื่อ
คนอื่น ทำให้ตัวเองเป็นประโยชน์ ทำให้ชีวิตมีความหมายมาก

ยูเอ็นเอชซีอาร์ : ต้องการฝากอะไรถึงคนอื่นๆ เกี่ยวกับการทำความดีเพื่อสังคมบ้าง

ผมอยากจะบอกว่าโลกใบนี้ ก็คือบ้านเรา ทุกคนบนโลกใบนี้ ก็เหมือน
พี่น้องกัน ไม่ว่าใครทำอะไรให้โลก มันก็กระทบถึงกันหมด ถ้าบ้านเรา
เดือดร้อน ต่างชาติก็มาช่วยเหลือเรา แต่ตอนนี้ ถ้าเราพอมี เราช่วยได้ก็
น่าจะช่วยคนที่เดือดร้อน บางครั้ง เราก็ไม่ได้มีมาก แต่ที่แน่ๆ เรามีใจ
เราก็จะพยายามลดในบางส่วน อดบางอย่าง ไม่ซื้อ ไม่กิน แต่ส่วนนั้น
เราเอาไปเติมเต็มให้คนอื่นได้ การให้เป็นสิ่งสวยงาม เป็นสิ่งที่สูงสุด
เมื่อเราให้ไป คนได้รับก็ให้กลับมาเหมือนกัน เขาทำให้เรารู้สึกว่า ชีวิต
เรามีความหมาย มีคุณค่า

คุณพลิชฐ์ มั่นคงขันติวงศ์

Operations Director, Central Watson Co., Ltd

**“ในฐานะที่เป็นคนให้
เราไม่ได้อะไรกลับมา แต่เราสบายใจ
การให้ที่ไม่ทำให้ตัวเองเดือดร้อนก็เพียงพอแล้ว
อย่างน้อยเราเป็นผู้ให้บ้าง
ไม่ได้ต้องการอะไรตอบแทน”**

นักธุรกิจด้านการค้าปลีก ประสบการณ์กว่า 20 ปี ในบริษัทค้าปลีกยักษ์ใหญ่อาทิ เซเว่น อีเลเว่น บิ๊กซี จนกระทั่งปัจจุบัน ดูแลการบริหารจัดการร้านวัดสันกว่า 150 สาขาทั่วประเทศ และผู้บริจาครายเดือนของยูเอ็นเอชซีอาร์ตั้งแต่ เดือนมี.ค. 2552

การทำธุรกิจ และการคืนสู่สังคม หลายคนอาจมองว่าเป็นเส้นขนานยากที่จะเดินทางควบคู่ไปด้วยกันได้ แต่สำหรับคุณพลิชฐ์ ความรับผิดชอบต่อสังคมมีอยู่ทั้งในการดำเนินธุรกิจ และชีวิตส่วนตัว

“ถูกปลุกฝังตั้งแต่เรียนที่นินด้า ภาคพิเศษที่เรียนจะเป็นภาครัฐและเอกชน เขาสอนให้ภาครัฐทำงานแบบธุรกิจ ในขณะที่ปลุกฝังให้เอกชนคืนสู่สังคม ไม่ใช่เน้นแต่กำไรอย่างเดียว ทำอย่างไรให้สังคมเราดีขึ้น ไม่ว่าจะสอนเรื่องธุรกิจก็จะกลับมาเรื่องสังคม หรือสอนเรื่องการเงินก็จะกลับมาเรื่องสังคมตลอด” คุณพลิชฐ์กล่าว

ถึงแม้หน้าที่การงานจะต้องเดินทาง บริหารจัดการคน และุ่นววยกับการประชุมมากมาย แต่คุณพลิชฐ์จะแบ่งเวลาทำงานเพื่อสังคมอย่างสม่ำเสมอ

“แต่ละปี ผมและภรรยาทำบุญเยอะมากนะ ไม่ว่าจะเป็นประธานกฐิน ผ้าป่าทุกปี บริจาคให้มูลนิธิต่างๆ ทุกวันนี้ ผมก็เป็นกรรมการของนินด้า เรามีกิจกรรมระดมทุนของเราเอง แข่งกอล์ฟ แข่งโบว์ลิ่ง รายได้แบ่งเป็นสองส่วน ส่วนหนึ่งนำมาใช้สร้างความสัมพันธ์ในรุ่น เช่น จัดงานเลี้ยงรุ่น อีกส่วนหนึ่งเราก็คืนสู่สังคม เขาไปสร้างโรงเรียน ห้องสมุด” คุณพลิชฐ์กล่าว

การบริจาคของคุณพลิชฐ์ที่ผ่านมาเป็นการช่วยเหลือคนไทย แต่สาเหตุใดที่ทำให้เขาให้การสนับสนุนผู้ลี้ภัยเป็นครั้งแรก “ก็ลองทำอะไรแปลกๆ บ้าง เพราะเราไม่เคยช่วยเหลือผู้ลี้ภัย ก็เลยลองดู เราก็ไม่ได้เดือดร้อน

บริจาคแค่นี้ เดือนหนึ่งไม่กี่ร้อยบาท เงินจำนวนเท่านี้ ไม่ได้ทำให้คุณจนลง หรือรวยขึ้น หรือบางที คุณทานอาหารมื้อหนึ่งนี่เขาอยู่ได้เป็นเดือนนะ ผมก็ว่าเขาเถอะ ถ้าไม่ได้ทำความลำบากก็บริจาคไปเถอะ แล้วช่วยเหลือคนอื่นได้เราก็นิดี” คุณพลิชฐ์กล่าว

เมื่อถามถึงแนวคิดการให้ความช่วยเหลือผู้ลี้ภัย ในประเทศไทย คุณพลิชฐ์กล่าวว่า “เราต้องให้ความช่วยเหลือผู้ลี้ภัยแบบพัฒนา ไม่ใช่แค่ให้อาหาร หรือน้ำ แต่พัฒนาเขาให้เขาช่วยเหลือตัวเองได้ตอนนี้ เขายังไปไหนไม่ได้ ก็ต้องช่วยเหลือให้การศึกษา อบรมอาชีพ เขาเองก็มีรายได้ ไม่ต้องงอมือขอ เขาอยู่บริเวณชายแดน ก็ช่วยเป็นหูเป็นตาให้เราได้ด้วย เราต้องช่วยให้เขาเป็นชุมชนเข้มแข็ง สำหรับผมแล้ว ผมว่าเมืองไทยก็ไม่ได้กีดกันพวกเขาหรอก ถ้าพวกเขาเข้ามาแล้วอยู่ด้วยความสงบ เขาไม่ได้สร้างปัญหาต่อประเทศ ผมว่า เขาอยู่ไปเถอะ เราไม่ได้อยู่กันคำฟ้า แล้วถามว่าตรงนั้น คนไทยจะเข้าไปอยู่ไหม ก็ไม่ เพราะฉะนั้น ถ้าเขาอยู่ แล้วเขาสามารถสร้างชุมชน ดูแลพื้นที่ตรงนั้นให้เราได้”

แนวความคิดดังกล่าว ตรงกับนิยามการให้ที่คุณพลิชฐ์กล่าวทิ้งท้ายว่า

“ในฐานะที่เป็นคนให้ เราไม่ได้อะไรกลับมา แต่เราสบายใจ การให้ที่ไม่ทำให้ตัวเองเดือดร้อนก็เพียงพอแล้ว อย่างน้อยเราเป็นผู้ให้บ้าง ไม่ได้ต้องการอะไรตอบแทน ให้แล้วแน่ใจว่าเป็นประโยชน์กับเขา เขาต่อยอดได้ ไม่ใช่ให้แล้วจบ”

“ผมว่าผู้ลี้ภัยเป็นผู้เคราะห์ร้าย
จากเหตุการณ์ต่างๆ
ที่เขาไม่ได้ก่อขึ้น
และเขาก็ไม่ได้อยาก
ให้มันเกิดขึ้น คนที่จากบ้าน
จากเมืองมาแค่นี้
ชีวิตมันก็แย่แล้ว
การที่ยูเอ็นเอชซีอาร์
เข้ามาให้ความช่วยเหลือ
ผมว่าเป็นสิ่งที่ดีมาก”

คุณอภิเชษฐ์ รักศรีอักษร

ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคล บ.คิง เพาเวอร์

นักกีฬาโปโลทีมชาติ เหยียดทองแดงกีฬาซีเกมส์ ปี 2551

ผู้บริจาคยูเอ็นเอชซีอาร์

ลองจินตนาการว่าคุณเป็นทายาทธุรกิจพันล้าน คุณอยากจะใช้ชีวิตอย่างไร ความหรูหรา และความสะดวกสบายอาจทำให้คุณลืมนึกถึงคนที่ด้อยโอกาสกว่าที่อยู่ในสังคมเดียวกับคุณก็เป็นได้ แต่นักกีฬาโปโลทีมชาติวัย 27 ปีคนนี้ มุ่งมั่นที่จะทำงานหนัก เรียนรู้ และเติบโตไปกับธุรกิจของครอบครัวด้วยตนเองโดยไม่ใช้สิทธิพิเศษแต่อย่างใด และที่สำคัญ เขาไม่ลืมนึกที่จะยื่นมือให้กับผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือในสังคม

“ผมว่าประเทศเราเป็นประเทศที่ให้โอกาสกัน ตั้งแต่สมัยโบราณแล้ว ไม่ว่าจะชาติไหน ศาสนาใดที่เข้ามาในประเทศเรา อาจจะไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ลี้ภัย เราก็ให้โอกาสเขาตั้งรกราก หรือทำกิจการต่างๆ ในประเทศเราได้ ธรรมชาติของคนไทย เปิดโอกาสให้ทุกคนเข้ามาได้” อภิเชษฐ์กล่าว

สิ่งสำคัญที่เป็นพื้นฐานสร้างจิตใจที่โอบอ้อมอารี และชอบช่วยเหลือสังคมอยู่เสมอ คุณอภิเชษฐ์ให้เหตุผลว่า

“จริงๆ พวกเราก็ไม่ได้โตมาสบายเลย พ่อแม่ ก็ลำบากมาก่อน ไม่ใช่ว่าอยู่ที่ท่านจะมีทรัพย์สินอย่างไรในปัจจุบันนี้ เราก็เห็นมาตลอดว่า

ตอนนั้น ที่กำลังก่อร่างสร้างตัวกันมา ท่านก็ยังบริจาคช่วยเหลือโน่นช่วยเหลือนี่ ก็เป็นตัวอย่งที่ดีให้กับเรา ทำให้เราเห็นว่าเราไม่สามารถอยู่คนเดียวในสังคมได้ ขนาดตัวเราที่ว่ายแย่แล้ว ก็ยังมีคนที่แย่กว่า หากเราสามารถช่วยเหลือเขาได้ ผมว่ามันเป็นความสบายใจทั้งของเรา และผู้ที่ได้รับความช่วยเหลือด้วย”

การช่วยเหลือสังคมมีหลายประเภท แต่สำหรับคนรุ่นใหม่อย่างเขามีแนวความคิดว่า

“ผมให้ความสำคัญเรื่องการศึกษา บางทีให้เงินอย่างเดียวก็ไม่ได้สร้างประโยชน์ให้เขาโดยตรง แต่การศึกษาจะช่วยให้เขาสามารถทำมาหากิน ช่วยเหลือตนเองได้ อย่างน้อยเขาก็ไม่ต้องเป็นผู้รับบริจาคอีกต่อไป เขาจะเลี้ยงตัวเอง แล้วก็เลี้ยงครอบครัวได้”

ถึงคุณอภิเชษฐ์จะได้ร่วมเล่นโปโลกับเจ้าฟ้าชายชาร์ลส์ และเจ้าชายวิลเลียมมาแล้ว แต่เขากลับไม่ได้มองเฉพาะผู้ที่สูงกว่าเพียงอย่างเดียว

“คนที่น่าสงสารยังมีอยู่เยอะ ถ้าเรามีความพร้อม มีศักยภาพเพียงพอ

เราอยู่สบายแล้ว เราอาจจะไม่มีเวลาไปลงแรง เราก็สละกำลังทรัพย์ที่ไม่ได้กระทบกับความเป็นอยู่เรามาก แต่สามารถช่วยเหลือคนอื่นได้อีกหลายร้อยชีวิตผมว่าก็น่าจะช่วยกันบริจาค เงินบริจาคไม่ต้องเป็นหมื่น เป็นพัน เป็นแสน เราบริจาคเล็กๆน้อยๆที่ไม่กระทบการใช้ชีวิตความเป็นอยู่ของเรา มันเป็นกุศลที่บริสุทธิ์ ผมว่าทุกอย่างอยู่ที่ความตั้งใจของเรามากกว่า”

ถึงแม้จะไม่รู้จั๊กผู้ลี้ภัยเป็นอย่างดี อภิเชษฐ์กล่าวทิ้งท้ายเกี่ยวกับผู้ลี้ภัยว่า

“ผมว่าผู้ลี้ภัยเป็นผู้เคราะห์ร้ายจากเหตุการณ์ต่างๆ ที่เขาไม่ได้ก่อขึ้น และเขาก็ไม่ได้อยากให้มันเกิดขึ้น คนที่จากบ้านจากเมืองมาแค่นี้ ชีวิตมันก็แย่แล้ว

การที่ยูเอ็นเอชซีอาร์ เข้ามาให้ความช่วยเหลือ ผมว่าเป็นสิ่งที่ดีมาก ให้โอกาสคนเพื่อที่จะไม่ให้เขาต้องประสบกับเคราะห์ร้ายมากขึ้นไปอีก”

คุณวิภากร นามวงศ์ พนักงานร้านเสริมสวย เดอะ เบสท์ ผู้บริจาคของยูเอ็นเอชซีอาร์ตั้งแต่ ม.ค. 2552

คุณวิภากรรู้สึกเห็นใจผู้ลี้ภัยเป็นอย่างมากเนื่องจาก “ถ้าเขาไม่เดือดร้อน เขาไม่ทุกข์ร้อนมาจริงๆ เขาคงไม่ออกจากประเทศเขาหรอกค่ะ เขาต้องทุกข์ร้อน น่าสงสาร เขาถึงออกมา เพราะทุกคนก็รักประเทศ คิดถึงใจเขาใจเรา เราเองก็รักประเทศชาติเรา ถ้าเราไม่เหลือปากว่าแรง แล้วเราก็คงไม่ออกจากประเทศหรอก แล้วเขามาก็ไม่ได้อยู่สบายด้วย”

ถึงแม้จะไม่ได้มีฐานะร่ำรวย แต่ความที่เป็นคนชอบทำบุญ และต้องการ

ช่วยเหลือผู้ที่ด้อยโอกาสกว่าทุกทางที่จะช่วยได้ อาทิ เลี้ยงอาหารกลางวันเด็ก หรือ ช่วยเหลือผู้ติดเชื้อเอชไอวี คุณวิภากรกล่าวทิ้งท้ายถึงการช่วยเหลือสังคมว่า “อยากจะให้ทุกคนช่วยเหลือผู้ที่ด้อยโอกาสเยอะๆ นะคะ เพราะว่าทุกคนก็เป็น้องกัน ไม่ว่าจะยากดีมีจนก็คือพี่น้องร่วมโลกควรจะช่วยเหลือกันมากๆ เพราะว่าเราไม่ได้อยู่บนโลกนี้ถาวร เหมือนเราอยู่เรือลำเดียวกัน เจอพายุ เราก็ต้องช่วยเหลือกัน”

ด้วยความสนับสนุนจากท่าน...เราจะสร้างชีวิตใหม่ให้ผู้ลี้ภัย

ใช้เวลา วันนี้จับตองการ ช่วยเหลือผู้ลี้ภัยในประเทศไทย

© UNHCR/T.Falise

เนื่องจากผู้ลี้ภัยในประเทศไทยขาดโอกาส และต้องอาศัยในพื้นที่พักพิงกว่าสี่สิบปี การบริจาคเป็นระยะเวลา 5 ปี หรือมากกว่า จะช่วยให้ยูเอ็นเอชซีอาร์ให้ความคุ้มครองแก่ผู้ลี้ภัย ช่วยสร้างชีวิตใหม่ให้พวกเขา พัฒนาทักษะเพื่อให้พวกเขาพึ่งพาตนเองได้ และเตรียมความพร้อมเพื่อที่สักวันหนึ่งผู้ลี้ภัยจะสามารถเริ่มต้นชีวิตใหม่ได้อย่างมีศักดิ์ศรี และมีชีวิตที่ปลอดภัยต่อไป

ยูเอ็นเอชซีอาร์ ระดมทุนในประเทศไทยผ่านการบริจาคผ่านบัตรเครดิตแบบต่อเนื่องเท่านั้น ร่วมสนับสนุนยูเอ็นเอชซีอาร์สมัครเจ้าหน้าที่ระดมทุนของเราได้ที่บูธในอาคารสำนักงาน ห้างสรรพสินค้า โรงพยาบาล โรงภาพยนตร์ และสถานที่สาธารณะทั่วประเทศ

สำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยสหประชาชาติ (ยูเอ็นเอชซีอาร์)

อาคารสหประชาชาติ ชั้น 3 ถนนราชดำเนินนอก บางขุนพรหม พระนคร กรุงเทพฯ 10200

อีเมล thabaf2f@unhcr.or.th

www.unhcr.org

ศูนย์ผู้บริจาคสัมพันธ์ โทร 02 665 2523

แฟกซ์ 02 661 7075